

Ала мечката не дошла. Тя ги поизгледала още малко, а слѣдъ това се повърнала и поела изъ гората. Види се, не била гладна. Тѣ се завърнали на мѣстото, дѣто почивали, събрали си нѣщата и пакъ потеглили.

Едва повървѣли четвъртъ часъ, били изненадани отъ силенъ гърмежъ. Изплашени, тѣ се заоглеждали. Чуло се жално рѣмжение. Сега разбрали тѣ, че гърмежътъ е билъ за мечешката кожа. Но кой гръмналъ?

До сега тѣ не били виждали човѣшки слѣди; сега е вече явно, че наблизу има хора и, сигуръ, неприятели. А попаднатъ ли тѣ въ ржцѣтъ имъ, изгубени сж!